

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru marohile pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strălăutate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se inapolară.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Revista politică.

Diarele din Budapesta s'au ocupat cu rescoala românilor de acum o sută de ani. În special Pester-Lloyd dela 1 Novembre nou aduce un articol de fond la locul al doilea, în care espune izbucnirea nemulțămirei și aruncă toate în spatele bietelor victime române. Articolul este scris pentru streinătate și el va face efect la mulțime, care nu cunoaște istoria noastră de aici.

Eroii noștri naționali au devenit personaje istorice, și numele Hora, Cloșca și Crișianu sunt proprietatea istoriei imparțiale. Și lucră rău cine seamănă neadevăruri, căci neadevărurile, când vine la isbîndă, sunt răsunate. Noi știm că pe pămînt nimica nu rămîne neresbunat. Crudelitățile de 4 veacuri au fost răsunate la 1784 și 1848. Este un joc al cifrelor, o schimbare caprițioasă a poziției lor, înse aceste cifre vorbesc elocuent. Espunerea neesactă a lucrurilor cu scopul vedit de a seduce lumea se continuă de mult la noi.

Astăzi lumea sîrbează aniversaria de 100 de ani a mișcării revoluționare dela anul 1784. Preste 5 ani se va sîrba aniversarea de 100 de ani a marelui revoluțiunii franceze. Și atunci vor fi diare, cari vor scrie lucruri tendențioase făcînd pretenșiune la autenticitatea istorică.

Capii revoluțiunii dela 1784 după cum ne spune „Pester-Lloyd” făceau din toți ungurii creștini „neuniți” după limbajul de atunci, s'au „ortodocși” după terminologia de azi. Avis bărbaților, cari se ocupă cu istoria bisericăscă dela unire în coace.

Prin diariul „Pester-Lloyd” vorbește o ceată de jidani. Inse acestia au privilegiul de a fi considerați de cei mai inpiegați unguri. I vom considera deci și noi de ceea ce sunt și le vom spune: Revoluțiunea dela 1784 și are istoria sa. Dacă este se constatăm faptele implinite, apoi de — s'au comis crudelități de cari omului luminat din secolul nostru i se scoală pîrul în cap. Inse se nu uităm că pe atunci oamenii erau sdrobiți cu roata din indemnul justiției. Și dacă esecutarea cu roata era cazul normal, ne vom mira de cele anormale?

Tendența a doua este a ne presenta pre noi românii ca elemente turbulente. Și va fi avînd și această tendință reserva sa binechipsuită.

Una nu o pricepem cu mintea noastră cea mărginită. Ungurii au o istorie plină de revoluțiuni. Și revoluțiunile lor au fost îndreptate contra dynastiei Habsburgilor.

„Cel mai important rezultat al dezvoltării istorice din patria noastră este, că liniștea și progresul sănătos mai bine s'au conservat prin regimul casei habsburgice și forța ideei de stat unguresc.” Așa scrie diarul „Pester Lloyd”, și noue românilor nu ne dă nici o părțică din credința și alipirea cătră dinastie. Apoi observă că de câte-ori s'au ivit neînțelegeri între aceste două puteri totdeauna s'au ivit timpurile lui Horia.

E bine să o știm și aceasta la anul Domnului 1884. În lupta dintre coroană și antidinasticii unguri noi totdeauna am fost cu coroana. La aceste face Pester Lloyd alusiune și se ascunde la spatele ideei de stat unguresc.

Pre noi lovirea nu ne doare, căci se constată fapte istorice. Pacea și progresul sănătos le-au propagat și conservat coroana și nu ideea de stat unguresc, după cum este ea concepută astăzi.

Insinuarea schioapătă. Suntem loiali față cu dinastia, ne supunem legilor, ne iubim patria pentru care vîrsăm sânge și avere, nu recunoaștem însă ideea de stat unguresc în fasonul de azi: „maghiarisare.”

Sibiu, 22 Octombrie, 1884.

Adunarea generală a sub-despărțimentului III al Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român în anul acesta s'a ținut alaltăeri în comuna Avrig. Interesarea publicului românesc pentru dezvoltarea acestor despărțimente poate servi de vie dovadă despre foloasele produse prin ele. În adevăr din an în an crește numărul bărbaților chemați a contribui pentru realizarea scopurilor intenționate prin instituirea acestor despărțimente.

La adunarea din anul acesta din Sibiu au fost 15 bărbați din inteligență, apoi mai mulți preoți și învățători din giurul Avrigului și câțiva fruntași din comuna Boița. Avrigenii au asistat la adunare cu mic și mare.

Dacă din această rêvnă pentru înaintarea literaturii și a culturai poporului român se poate deduce indemnul Avrigenilor spre progres, apoi noi cu speranță privim la viitoriul acestei comune fruntașe, care în multe privințe ar putea sta și mai bine, servind ea de model comunelor noastre mărginașe.

Îndată după sosire în Avrig biroul despărțimentului s'a pus a-și implini una dintre principalele detorințe ce și-a propus: cercetarea după cărți vechi și manuscrise de interes pentru istoria noastră na-

țională. Ideia de a cerceta după asemenea cărți și manuscrise vechi din comune cu ocaziunea adunării despărțimentelor este fericită. Venind în contact cu poporul ușor putem resfoi printre cărțile aruncate de el când în o ladă, când în pod după ursoaie sau în vre-o cămară umedă. Și nu trebuie să uităm că poporul nostru multe astfel de lucruri are aruncate la o parte, neștiind el prețului adevărat lor valoare.

În Avrig mai ales trebuia să se cerce astfel de lucruri căci de Avrig sunt legate frumoase remininștințe, în Avrig s'a născut și tot acolo a și murit în etate de 44 de ani intemeietoriul scoalei române, George Lazar. Era deci duplu interesul pentru cercetarea după cărți vechi în Avrig.

Părintele administrator protopresbiteral Vasiliu Macsim are o bibliotecă frumușică, și multe cărți de ale fericitului Lazar. Dintre acestea 15 bucăți s'au dus la Sibiu, se va cerceta valoarea și cuprinsul lor, și întru cât vor fi cuprinșdînd ele lucruri privitoare la istoria noastră națională se vor preda Asociațiunii transilvane.

Adunarea generală a decurs în bună ordine. Publicăm la alt loc cuvîntarea presidială și raportul general al comitetului, aci schișăm momentele mai principale: S'a luat la cunoștință raportul, s'a aprobat partea privitoare la cassă, s'a ales o comisiune de trei în persoana domnilor Dr. Nicolau Olariu, Petrișor și P. capelan Macsim, cu scopul de a mijloci înscrierea de membrii noi.

Resultatul material a fost îmbucurătoriu. S'au adunat adecă 78 fl. dintre cari 43 fl. ca tace dela membrii ordinari, ear 35 fl. dela membrii ajutători.

S'a statorit apoi budgetul pentru anul 1885 și s'a decis, ca adunarea generală la anul viitoriu să se țină în Mohu.

Vom aminti la acest loc că domnul redactor al diariului „Telegraful Român”, Mateiu Voilean a ținut o cuvîntare ocașională acomodată firei poporului și în limbajul popular, arătînd binefaceriile împreunate cu „cruțarea.” Ce e drept în Avrig nu se potea tracta mai cu efect alt lucru, căci doamne mare lipsă au Avrigenii de cruțare.

După adunare am cercetat biserica și cimitiriul cu mormîntul fericitului Lazar, apoi grădina fostului guvernator Bruckenthal. Și în ruine este măreață această grădină, și mie mi se pare că ruinele mai mult escită puterea de judecată în om, decât splendoria de odinioară. (De multeori soarele în momentul de a apune este mai pompos.

FOIȚA.

Despre mișcarea sîrbilor în anii 1848 și 1849.

În analele cele mai recente ale „societății învățaților sîrbi din Belgrad” aflăm la locul întâiu al broșurei Nr. 65 publicat un tractat istoric din peana lui Dr. Ioan Ristici, cunoscutul fost ministru președinte al Serbiei, din care împărțășim următoarele despre Serbia și mișcarea sîrbească din Ungaria în anii 1848 și 1849.

La lucrarea interesantului tractat autorul s'a folosit de colecțiunea de manuscrise ale numitei societăți și datele, referitoare la relațiunea bărbaților de stat unguri și sîrbi din acel timp, le-a scos din „arhivul de stat secret sîrbească.”

Bărbatul de stat sîrbească Ristici, adecă autorul însuși, încă a participat la evenimentele din anul 1848 și prin aceasta însemnătatea tractatului este preste toată îndoiala.

În istoria renașterii a tinerului stat sîrbească anul 1848 este timpul, în care Serbia a început a lega relațiuni internaționale; căci generațiunea mai tineră atunci a venit întâiu în atingerea cu soții de o vîrstă din Ungaria. Inteligența jună a Serbiei năvălea în masse preste apa Savei la Carloviț, par-

ticipa cu foc la întemplările din 1 și 3 Maiu 1848 st. v. când cu intemeierea „voivodatului sîrbească,” pentru ca mai tîrziu să ia asemenea parte la luptele de pre hotarele noului voivodat.

Această atingere și întîlnire reciprocă n'a ramas fără efect asupra sufletelor tinere și fără de aceea, de ajuns agitate prin evenimentele timpului. Din acest moment resună și în Serbia, stat vasał turcesc, prima alarmă pentru reforme liberale interne, care alarmă însă, prin o înțeleaptă declinare a bărbaților de stat sîrbească, rămase neaușită.

Direcțiunea socială a mișcării occidentului dară n'auv nici un efect în Serbia, însă cu atât mai intensivă influință a avut în privința politică asupra junelui stat sîrbească. Din timpurile lui George Brancovici, despotul dela Semendria; Serbia în anul 1848 păsește întâiu din granițele sale geografice în lumea mare, pentru a veni ca stat în atingere cu alte staturi streine. Până la anul 1848 Serbia dete semne de viață numai ca parte întreitoare a Turciei; în anul 1848 însă Serbia se presintă întâiu ca suverană în numele ei propriu.

Evenimentele anului 1842 a trîntit în Serbia dinastia domnitoare a Obrenovicilor și au redicat pre Alesandru Karageorgevici la tronul princiar. Până când noii cărmuitori aveausă se lupte contra părțitorilor dinastiei trîntite, până atunci era tari și uniți; când însă au început a apăsa pe contrariul, se începu în Serbia certele personale reci-

proce, ceea ce negreșit ar fi dus la decădînță internă, dacă întemplările din 1848 n'a fi aiepta în afară materia primeșdiosoă îngrămădită deja și în Serbia.

Revoluțiunea, ce a erupt în anul 1848 în occidentul european, a avut pentru Serbia îndoită însemnătate; revoluțiunea de o parte scoase Serbia din marginile îngusta ale activității sale de până acuma pre un teren mai larg, însă cu atât mai periculos, eară în lăuntru avu efect întîrșdior, impedcând sau amenând încă pre un timp oare care decădînța cărmuirii de atunci.

Înse mișcarea sîrbească din Ungaria inferioară a fost de însemnată și puternică influență asupra afacerilor și interne și esterne ale Serbiei.

„Această mișcare,” dice Ristici, „a făcut să treacă principatul nostru printr'un șir de fase deosebite: prin speranțe și temeri, la întîlniri și coalițiuni. Participerea sîrbilor din principat lu soarștea sîrbilor din Ungaria într'atata se estinse, în cât fie-care succes și fie-care perdere din țermurile stîng al Savei și al Dunării se simșia adenc și în inima Sinmadiei.

La solenul act al alegerii voivodului și a patriarhului sîrbească, pe noul patriarh sîrbească îl însoșia Matia Nenadovici, consiliarul de stat sîrbească și juni sîrbi din Serbia saluta cu pușcături de piștoale erupțiunea bucuriei generale.

Prin grădinile pompoase de flori de odinioară acuma păstea un vițel din Avrig, în basenurile de marmoră se resfătau broscuții, și în frumoasa florărie sta un câine legat, și cumplit indignat pre călători pentru cutezanța cu care conturbă tainica tăcere a acestor ruine, lătra de credeai că tot se risipește.

Sic transit gloria mundi.

Intre ruine omul todeauna e pătruns de o uimire tainică și cugetă la nestatornicia lucrurilor din lume. Așa sunt ruinile, materia și-a schimbat forma și nouă nu ne convine această schimbare. Așa e lumea, și vai de omul, care uitându-se la ruine în viața sa la bătrânețe încă mai încearcă a ruina.

Adunarea generală s'a ținut în școală. Tot acolo s'a dat și masa comună. E de prisos se mai spun că toastele încă n'au lipsit. Asemenea cântărilor, cari lă noi românii sunt parte întregitoare a petrecerii. Apoi mai aveam în mijlocul nostru pe simpaticul nostru cântăreț Isaia Popa, care prin vocea sa plăcută și-a câștigat simpatia tuturor Sibiinilor și un fel de considerațiune specială.

Domnul director al despărțământului Dr Ilarion Pușcariu poate privi respălate ostenele sale pentru înflorirea despărțământului prin rezultatele de până acuma obținute în despărțământ. Bibliotecile comunale înființate în mai multe comune, însuflețirea, cu care se cercetează adunările generale și învțăturile date poporului la asemenea ocaziuni fiecărui om cu inimă: i procură adevărată bucurie. Și dsa în mod mai plăcut nu-și putea serba ziua onomastică.

Astfel s'a ținut adunarea generală a acestui despărțământ în anul acesta.

Cuvântarea

prin care domnul Dr. Ilarion Pușcariu, directorul despărțământului a deschis adunarea generală în Avrig.

Onorată adunare generală a despărțământului! Stimaților Domni și Iubiți frați!

Un scop sânt, un scop înalt ne face a ne aduna — de astădată în mijlocul DVoastre în frumoasa comună Avrig. Numesc scopul întrunirii noastre de astăzi sânt și înalt, căci sunt convins și cu mine și DVoastră toți, că progresul în literatură și cultură a neamului nostru românesc a devenit pentru poporul românesc o trebuință mai ardeătoare ca pâna de toate zilele. Fost'a timp îndelungat, în care românul a stat în întunec și neștiință; din aceasta stare tristă a urmat pentru el numai rău, din cauză că în neștiința lui alții s'au folosit de împregiurări și l'au strimtorat și apesat seculi întregi încât i vine omului a se mira, că poporul român mai numără între popoarele patriei. Cu toate acestea el există și numără între popoarele patriei, pentru că vitalitatea lui este mare, și el va exista și va număra între popoarele patriei pentru că a început de acolo de unde de mult trebuia să înceapă. El a început a se lumina prin învățatură și școală; gheața, care incremenise și amorfise viața românului s'a rupt și văpaia de căldură și torenți de lumină străbat păturile societății noastre, căci oamenii noștri deșteptându-se au început a se îngriji toți pentru unul și unul pentru toți. Nu este cu adevărat timp îndelungat, de când românul s'a deșteptat, cu atât mai vâdite și mai spornice sunt însă rezultatele nisuinței sale. Ca să tac la aceasta ocaziune de multele suc-

cese, ce le a avut în timpul din urmă laborositatea și stăruința unor bărbați vrednici, cari a stat în fruntea poporului nostru, me mărginesc de astădată prelengă aceea instituțiune culturală, care ne dă dreptul și ne face și pre noi, ca nește apostoli a veni în mijlocul DVoastre.

Aceasta instituțiune este asociațiunea Transilvaniei pentru literatură și cultura poporului român. Precum arată și numirea acestei societăți, ea are un scop sânt și mare, căci tinde a împrăști lumină între fii poporului român prin spriginirea școalelor, prin împărțirea de stipendii și ajutoare pentru învățării și sodalii de meserie, prin scrieri și cărți folositoare pentru români și prin cuvântări și îndemnări de tot felul spre cultură. Această societate înființată în anul 1862 așadară mai înainte cu 22 de ani, prosperează din ce în ce și tot mai mult și revărsă binefaceriile sale peste poporul român. O mulțime de tineri, cari astăzi ca bărbați ocupă locuri de frunte în societate ca preoți, profesori, medici, directori, ingineri etc, apoi din păturile mai inferioare ale societății, o mulțime de meseriași au fost ajutați din mijloacele acestei asociațiuni. Ea prin contribuiri benevole dela membrii ei și-au creat un fond, prin ale cărui venit se înlesnește realizarea sublimului ei scop; și este lucru sigur, că cu cât de mai multe mijloace va dispune ea, cu atât în măsură mai mare și va rezolva problema sa.

Asociațiunea Transilvaniei după statute are membrii sei, pre aceia, cari și prin mijloace de bani contribuie la fondul ei. Acei membrii sunt de mai multe categorii și adică:

1. Membrii fondatori, cari dau odată pentru totdeauna cel puțin 200 fl.; 2. membrii ordinari pe viață, cari solvesc la fondul ei cel puțin 100 fl. odată pentru totdeauna; 3. membrii ordinari, cari solvesc 5 fl. pe fiecare an și 4. membrii ajutători, cari solvesc mai puțin. Asociațiunea ține în fiecare an o adunare generală și are 20 despărțăminte în țeară, cari încă în adunările lor generale în fiecare an. O atare adunare formăm și noi, cari ne-am adunat astăzi aici.

Se naște întrebarea în ce chip putem și noi contribui după puterile noastre la scopul cel sublim al asociațiuni.

Eu prin programul adunării noastre, care este a despărțământului III (Sibiiu) al asociațiunei, voi răspunde la întrebarea pusă precum urmează:

1. Precum se va vedea din raportul comitetului acestui despărțământ, ca o lucrare însemnată, ce și-o a luato despărțământul a o face este înființarea de biblioteci comunale pentru cărturarii români. Astăzi se predă și pentru comuna Avrig o mică bibliotecă de opuri alese.

2. Comitetul despărțământului adună cărți vechi și manuscrise românești, dacă s'ar afla în vre-un arhiv sau vre-un privat pe bani sau în cinste.

3. Se va ceti o disertațiune folositoare pentru popor.

4. Va încasa bani dela aceia, cari doresc a se face membrii la asociațiune.

5. Se va decide asupra locului adunării generale a despărțământului pentru anul viitoriu.

6. Se vor face și debatare și alte propuneri, cari cad în sfera de activitate a asociațiunei.

Prelengă espunerea acestui program salutându-Vă frățește-am onoare a deschide adunarea.

Rusia și Turcia aprobasesc aceste dispozițiuni și totodată i „recomandară“ să mai înăsprescă aceste mijloace. Danilevsky, consulul general rusesc împărtășă guvernului sârbesc hotărârea împăratului Nicolae, că nu numai Rusia va rămânea neutrală ci că sa înțeles și cu poarta otomană, ca și acele țări din Turcia, cari stau sub protectoratul rusesc au se rămână în liniște, și că în sensul acesta sau și dispus cele de lipsă pentru a se putea spune cu efect tuturor încercărilor, cari ar voi să conturbe această liniște. Chiar și Republica franceză cugeta a lucra în interesul Ungariei admonind prin reprezentantele ei în Belgrad la moderațiune și neutralitate.

„Intrăceea sosi știrea că bătrânul principe Miloș ar fi părăsit Viena și ar fi sosit în Zagabria, eară principele Mahaiu Obrenovici ar fi sosit din Petersburg la Neoplanta. Foaia oficială sârbescă i denunță pre ambi a fi venit la hotarele Sârbiei pentru a conturba liniștea în principat! ba mai mult; principele Miloș ar avea intențiunea de a pătrunde în Bosnia, a o rescula, și de acolo a irumpe cu spada în mâna în Serbia și sub protectoratul Ungariei a se proclama de domnitor independent al acestor țări.“

„Se pricepe de sine, că guvernul sârbesc prin astfel de știri se neodihni foarte. Iritațiunea era mare.“

În 15 Maiu st. v. se țină în Belgrad un fel de meeting, înaintea căruia și reprezentanții Turciei și

Raport general.

despre activitatea comitetului despărțământului III. al Asociațiunei transilvane etc. dela ultima adunare generală.

Onorată adunare generală a despărțământului! Despărțământul Sibiiu al asociațiunii Transilvaniei pentru literatură și cultura poporului român, precum ve este cunoscut și-a ținut adunarea sa generală în anul trecut în comuna Poplaca. Acolo s'a constituit adunarea pe un period nou de 3 ani în înțelesul statutului pentru regularea mijloacelor asociațiunii — alegându-și nou comitet. Acest comitet este astăzi în plăcuta pozițiune a raporta despre activitatea sa în decursul anului din urmă, adică dela adunarea generală din urmă, care s'au ținut la 4 Noembre 1883 până astăzi.

Considerând mijloacele modeste de care dispune acest despărțământ, comitetul DVoaste, precum în trecut așa și în anul acesta și-a concentrat activitatea sa la anumite puncte. Așa în anii mai dinainte între marginile budgetului s'a încercat a da un impuls pentru îmbărbătarea la meserii prin învățământ. Au dat nu fără rezultat remunerațiuni la învățării, cari au contribuit ca din școala lor să meargă mai mulți tineri la meserie. Comitetul considerând că ca indemn la meserii sustau astăzi puternice mijloace, precum ajutoarele ce se împart prin comitetul central al Asociațiunii Transilvaniei, apoi din fundațiunea Andronik, și-a îndreptat activitatea în alte direcțiuni. Comitetul DVoaste încă înainte cu 4 ani a preconcept idea de a înființa și da impuls la înființarea bibliotecilor comunale. Încă dela adunarea generală a despărțământului ținută în comuna Cacova în anul 1881, a început și a continuat în trei ani următori a se îngriji adunările despărțământului a lua în budgetul seu o sumă de câte 100 fl. în fiecare an, pentru procurarea de cărți pentru bibliotecile comunale de pe teritoriul despărțământului Sibiiu.

Prin o stăruință neobosită a ajuns comitetul despărțământului în plăcuta pozițiune a putè raporta astăzi, că din aceste mijloace modeste și din Contribuiri în cărți din partea unor autori cu bunăvoință față de ideea noastră, s'au înființat biblioteci pentru 10 comune, din care 8 au și ajuns la destinul lor; între aceste 8 comune numeră și comuna DVoastre Avrig, care primește astăzi nemijlocit bibliotecă sa. Comunele cari deja au primit biblioteci sunt: Porcești, Seliște, Gurariului, Tilișca, Cacova, Săcel, Poplaca, Avrig. Eară la alte două biblioteci disponibile, sunt calculate comunele: Boița și Reșinari. Numărul cărților pentru biblioteci este preste tot 380 piese — cu mică excepțiune bine legate.

Cărțile de bibliotecă se predau prelengă o consemnare și o instrucțiune pentru conservarea, sporirea și folosirea bibliotecilor.

O altă idee, ce preocupă pre comitetul DVoastre este aceea a aduna cărți și manuscrise vechi românești cari au vre-o însemnătate în istoria și în literatură și a le transpune bibliotecii centrale a asociațiunei.

Știut este, că prin negrige se repun cărți și manuscrise vechi, apoi documente familiare, care au însemnătate în istoria poporului. Alte popoare din patriă de mult au început a aduna cărțile, manu-

După proclamarea noului voivodat sârbesc și a „comitetului național sârbesc“ în Carloveș, între a cărei membrii vedem și pre profesorii din Belgrad, Matici, Brancovici, Nicolici și Zaharievici.

Comitetul avea de a conduce afacerile naționale, a precisa confiniile voivodatului sârbesc și a proiecta o constituțiune pentru acest voivodat; patriarhului și comitetului sta fondurile naționale la dispozițiune. S'au trimes deputațiuni la împăratul Ferdinand, la dieta croată și la Praga la congresul slavilor.

„Curentul“, dice Ristic, „așa a fost de puternic, încât nici bătrânii, cari cărmuiau Sârbia nu sau putut conțeni să nu trimeată reprezentanții sei la congresul slavilor din Praga, deși acest congres avea de a face numai cu slavii din Austria.“ Între deputații se afla din Sârbia protopopol M. Nenadovici, consiliarul de stat L. Arsenievici și profesorul I. Șafarik.

Guvernul ungar se opuse mișcării sârbești. În 31 Maiu st. v. Hrabovsky, comandantul cetății Petruvaradin, atacă Carloveșul.

„Sârbi din Sârbia au fost mai cu seamă, cari au respins acest atac, deși se părea, că el este mai mult o admonițiune, decât un atac serios.“

Acuma se începu lupta pre toată linia.

„Intre aceste împregiurări pozițiunea guvernului sârbesc era foarte grea. Hotărât a fi în liniște a și făcut unele dispozițiuni.

Rusiei și toți ministrii declarară solemn: că Serbia va rămânea liniștită. Principele Karageorgevici luă în persoană comanda supremă asupra armatei întregi sârbești, și se făcură cele mai riguroase dispozițiuni contra unei eventuale irumperi a principelui Miloș în Serbia.

Întrăcea reprezentantele rusesc și cel austriac, precum chiar și comitetul național din Carloveș dede principelul Mahaiu Obrenovici în Neoplanta de început, că liniștea Sârbiei pretinde ca el să se depărteze. Principele Mahaiu părăsi Neoplanta, și principele Miloș Zagabria.

Ambii principii se duseră la Praga la congresul slavilor, eară guvernul din Belgrad resuflă mai ușor.

Însă cu atât mai multe greutăți se puseră în lăuntrul țării în calea guvernului.

Tribunul Vușici se puse pre față în opozițiune guvernului și acest singur bărbat pârținit foarte de popor, a fost mai puternic de cât guvernul întreg. Această ceartă era să se complaneze în adunarea de popor, convocată pre 1 Iuniu 1848 în Kragujevat, și s'a și cam complanat prin retragerea partisanilor principelui Karageorgevici. Vușici învinse și contrarii sei, între cari și Knicianin, fostul mai târziu comandant al ceteror voluntare sârbești în Ungaria-de-jos, au trebuit să iasă din serviciul statului.

scrierile și documentele vechi și a-și scrie istoria; La noi abia s'au făcut începutul în această direcțiune. Deci dară cu bărbăție să fim și în astă direcțiune.

Separat de raportul comitetului despărțământului s'ar fi recerut a se așterne aici și rațiocinii din partea cassarului despărțământului. Ne putându-se prezenta însă din partea cassarului despărțământului un atare raport din cauza regretabilului cas de îmbolnăvire a dlui cassariu și membru al comitetului Radu Balași, Ve rugăm a Ve îndestuli de astădată cu cele espuse în următoarele despre realizarea bugetului despărțământului și despre rațiocini.

I. Rest de cassă la 4 Noembrie 1883 26 fl. — cr.
 Încasați la adunarea din Poplaca
 suma de . . . . . 173 fl. 50 cr.
 Suma. . . . . 199 fl. 50 cr.
 Acoperirea bugetul . . . . . 120 fl. — cr.
 Restul de . . . . . 79 fl. 50 cr.
 s'au așternut comitetului central, sub N. 5 din 8 Decembre 1883.

II. Posițiunea bugetara 120 fl. se împarte în două părți și adecă: 100 fl. pentru procurarea de cărți pentru bibliotecile comunale și 20 fl. pentru speșele biroului.

Din posițiunea pentru cărți de 100 fl. — cr.
 S'au acoperit pentru cărți petrecute în inventariul general suma de 94 fl. 88 cr.
 Restul de . . . . . 5 fl. 12 cr.
 se va plăti pentru cărți procurate prin Dr. Crișan (a se vedă concludul comit. dela 2/14 Octombrie a. c. Nr. 4).

2. din posiția de 20 fl. s'a solvit:
 a) Servitorului . . . . . 5 fl. — cr.
 b) Un jurnal de cassă . . . . . 1 fl. — cr.
 c) Spese de birou . . . . . 17 fl. 60 cr.
 23 fl. 60 cr.

Deficit 3 fl. 60 cr., ce are a se acoperi din bugetul anului venitoriu.

NB. Spesele de birou a trecut de astădată preste suma preliminară din cauza instrucțiunilor pentru bibliotecă și a cuvertărilor cărților făcute în multe esemplare și din cauza corespondinței mai mari ca de altădată.

III. Proiect de budget pe anul 1885.
 Percepte:
 Taxe dela membrii ajutatori 140 fl. — cr.
 Spese:
 a) Deficitul anului trecut . . . . . 3 fl. 60 cr.
 b) Pentru cărți de bibliot. . . . . 100 fl. — cr.
 c) Pentru birou . . . . . 25 fl. — cr.
 128 fl. 60 cr.

Din ședința comitetului ținută în Sibiiu la 19 Octombrie, 1884.

Dr. Ilarion Pușcariu, Mateiu Voileanu,
 president. secretariu.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

De sub Calimani în Octomvre 1884. Prea Onorate Dle Redactor! Poate în întreagă Transilvania nu se află o comună, cum e comuna noastră Toplița română. În această comună sunt reprezentate mai toate națiunile și confesiunile din monarhia, aici se poartă neguțătoria cea mai mare de

lemnne, transportându-se pre Murăș în jos până în Ungaria și deacolo mai departe în lume. Și chiar aceasta a dat ansă, de o mulțime de fi a lui Israel și de cei de alt neam a complexit această comună și apoi prin machinațiunile lor de tot felul sug pre bietul popor și încercându-l cu tot felul de cămătării, îl aduc la sapă de lemn încât la urmă e silit a-și perde și moșia. Și aceasta eată cum se întâmplă, badea Petru ia dela jupânul Iezik 30 fl. bani, ca în primăvara venitoare să-i deie o plută de 500 urme cubice, și apoi dă o obligațiune jupânului, ca la cas când nu va scoate pluta sau nu va fi după contract atunci să-i plătească 100 fl. v. a., — vine primăvara, firește jupânului nu-i trebuie pluta deși este făcută după contract; ci băgându-i o vină sau alta, ăce lui badea Petru să o vëndă, căci lui și așa nu-i este mare lipsă de plută, și amândoi se vor împăca cum va fi mai bine pre anul venitor, după ce Petru vinde pluta, jupânul îl provoacă ca înțelesul contractului să se înpace, că de nu atunci îl părește, și așa bietul om spăriat se împacă pre anul venitoriu pentru suta din contract cu 3 plute din cari apoi se fac trei sute și apoi din 3 se fac 9 sute etc. încât la urmă bietul român pentru 30 fl. ș'a perdut moșia.

Vine apoi judecătoria, care fiind foarte depărtată — căci pretura (szolgobiroság) și judecătoria cercuală regească e depărtată 69 kilometre, ear tribunalul de 100 kilometre — prin enormele spese și comisiuni încă ajută la desbrăcarea poporului, și astfel pre de o parte cămătării, ear pre de altă parte speșele cele mari judecătorești, provenite din cauza depărtării, a sărăcit bietul popor, căci doară nu se află undeva o comună, unde să fie atâtea procese ca la noi. Afară de aceea la noi acum curge segregarea pășunii și a pădurilor, care costează preste 30 mii floreni, apoi darea imperială, și mai vine apoi darea comunala, ce e 48%, un lucru neauđit și care doară nu are păreche! ađi dnule comite suprem: în Toplița se plătește 48% pentru cheltuelile comunale!! Pe lângă acestea prețul lemnului a scăđut, la noi cereale puține sunt, încât miseria e generală.

Ba ce e mai mult pre aceasta comună de doi ani o bântue diphteritisul (anghina), așa încât de 2 ani nu s'a putut ținea școală. Pentru aceasta boală s'a trimis medici și comisiuni pe spatel biete comune și toate înzadar; astfel în earna trecută a fost trimis un medic din Mures-Vásárhely să studieze lucrul, acesta a și șeđut vre-o 60 ăile cu diurn de 8 fl. v. a. și cărașia, pentru care comuna a plătit vre-o 510 fl. v. a. și tot n'a fost nici o ispravă: — s'a trimis în comisiune fisicul comitatului, s'a făcut spital, s'a instituit comitet pentru epidemică (jávány bizottság) și tot nimic nu s'a isprăvit, deoarece epidemia și astăđi mai există; — toți și da părerea că ce ar fi cauza morbului și până acum toate înzadar. Se pare că numai medicul nostru comun al nimerit-o ăicând; „Că aceste sunt urmările legii de ujură de mai nainte,“ „dați poporului nutremânt destulitoriu și morbul va înceta de sine, nu căutați cauza morbului airea, ci acolo unde e.“ Astfel stăm noi aici în munte. Apoi mai vrem a înmulți în Toplița și numărul parochilor făcând din o parochie două; și nu se uită cei competenți că și unul abea e în stare a trăi, căci venitele pot fi pre hârtie, ear în faptă nu. Dealtmintrelea aici totdeauna a fost și este numai o parochia, în care din când, în când, îmbătrânind un paroch s'a mai pus câte un

în formă de cete voluntare, și în fine, prin formală și oficială spriginare. Spriginirea oficială se întâmplă însă numai după ce Austria însăși ceru prin reprezentantele ei ajutoriu sârbesc și după ce Rusia se pronuncie hotărit contra revoluțiunii.”

Austria era atuncia prin subcolonelul Mayerhofer reprezentată în Serbia. Până când Viena făcea concesiuni Ungariei Meyerhofer protesta la guvernul sârbesc, că acesta de ce concede, ca sârbi voluntari să treacă Dunărea, și pretindea ca aceia să fie rechiemați. Guvernul sârbesc esmise un comisar anume, care se urnească acasă pre voluntarii sârbi. Comisariul lucră conform mandatului seu, însă numai la aparință, de oare-ce cu comandantii deosebitelor cete de voluntari s'a statorit de mai nainte înțelesul, ca ei publice se promită returnarea, și cu toate aceste să lupte mai departe contra ungurilor.

„Meyerhofer călătorea des la Viena și Innsbruck luând instrucțiuni personale. Rentorcându-se odată d'acolo se străduia a convinge guvernul sârbesc, că este detorința sa a sprigină pre sârbi în Ungaria, fiind-că aceia lucra cu temeiu legiuit. El îngrămădi guvernul sârbesc cu propuneri d'a ajută pre patriarc cu bani și cu munițiune, căci Austria va cunoaște și va rebonifica toate sacrificiele avute.”

„Bărbății de stat sârbești însă totuși erau precauți. Ei promiseră a nu împedea trecerea cete-

lor voluntare preste hotarele țării, cu toate că acestea din ăi în ăi se adunau și grăbeau sub steagul lui Knicianin, fără ca să fi fost cineva în stare a le împedea.”

Pre lângă toate contramandantele din 2/14 1848 ale împăratului Ferdinand, comitetul național din Carloveș totuși nu se supuse, ci însărcină pre Knicianin cu comanda supremă asupra tuturor cetele sale.

„Lupta se începă, împăratul Austriac reconnocu publice pre luptătorii sârbi de luptători ai sei și comisarul unguresc începu negoțiațiuni cu Knicianin pentru a apropia aceste două popoară indușmănite unul de altul.”

Ristici ăice apriat: „E foarte de cređut, că Knicianin, amăsurat caracterului seu, ar fi început negoțiațiuni mai detaiate cu ungurii, dacă patriarcul Rajacici după rentoarcea sa din Innsbruck și Zagabria nu s'ar fi înțeles cu banul Jelacici a rămănea fideli devisei: „Pentru împărat și națiune, pentru unitatea monarhiei și pentru dinastia habsburgilor.”

Ristici descrie apoi atrocitățile luptei reciproce și accentuă apriat, că generalul Knicianin pricepea se susțină disciplină de fer întră cetele sale.

(Va urma.)

Conspectul

deputaților aleși la congresul național-bisericesc al metropoliei românilor greco-orientali din Ungaria și Transilvania, în periodul de trei ani 1884, 1885 și 1886, și anume:

- I. Din archidieceasa transilvană.
- a) deputați din cler:
1. cercul Sibiiu: Nicolau Popea, archimandrit în Sibiiu.
  2. „ Sebeș: Zacharia Boiu, asesor consist. în Sibiiu.
  3. „ Orăștia: Romul de Crainic, protopresb. în Dobra.
  4. „ Deva: Ioan Papiu, protopresbit. în Deva.
  5. „ Abrud: Ioan Gall, protopresbit. în Abrud.
  6. „ Deș: Nicanor Frateș, protosincel în Sibiiu.
  7. „ Reghin: Simeon Popescu, protop. în Sibiiu.
  8. „ Mediaș: Nicolau Cristea, asesor consist. în Sibiiu.
  9. „ Făgăraș: Dr. Ilarion Pușcariu, protosincel în Sibiiu.
  10. „ Brașov: Ioan Petric, protopresb. în Brașov.
- b) deputați mirenești:
11. cercul Sibiiu: Iacob Bologa, cons. aulic în pens. în Sibiiu.
  12. „ Săliște: Elia Macellariu, cons. guber. în pens. în Sibiiu.
  13. „ Sebeș: Visarion Roman, director la instit. de credit și economii „Albina“ în Sibiiu.
  14. „ Orăștia: Augustin A. Nicora, doctorand în drepturi în Deva.
  15. „ Hațeg: Ambrosiu Bărsan, primar orașenesc în Hațeg.
  16. „ Ilia: Dr. Ioan Pop, medic cerc. în Dobra.
  17. „ Zarand: Petru Truța, avocat, dep. dietal în Baia de criș.
  18. „ Geoagiu: Pompiliu Pipos, candidat de avocat în Cluș.
  19. „ Alba-Iulia: Rubin Patifa, adv. în Alba-Iulia.
  20. „ Abrud: Dr. Absolon Todea, adv. în Cămpeni.
  21. „ Turda: Parteniu Cosma, avocat în Sibiiu.
  22. „ Cluș: Petru Roșca, cancelist cons. în Sibiiu.
  23. „ Solnoc: Nicolau Cosma, notariu cercual în Rochia.
  24. „ Bistrița: Eugen Brote, ases. cons. în Sibiiu.
  25. „ Târnava: Anania Trombițaș, asesor cons. în Sibiiu.
  26. „ Sighișoara: Stefan Iosif, director gim. în Brașov.
  27. „ Vâlcele: Ioan cav. de Pușcariu, septemvir în Budapesta.
  28. „ Brașov: Ioan Lenger, avocat în Brașov.
  29. „ Făgăraș: Ilariu Duvelea, avocat în Făgăraș.
  30. „ Agnita: Ioan Zachariă, vice-notariu la jud. cerc. în Săliște.

II. Din eparchia Aradului.

a) deputați din cler:

(din părțile consistoriului eparchial din Arad.)

31. cercul Arad-Radna: *Vasilie Beleş*, protopresbiter în Totvaradia.
 32. „ *Giula-Chișineu*: *Petru Chirilescu*, protopresbiter în Chitighaz.
 33. „ *Vilagoș-Jenopolea*: *Iosif Goldiș*, protosincol în Arad.
 34. „ *Buteni-Hălmagi*: *Ioan Groza*, protopresbiter în Almaș.
 35. „ *Birchiș-Chiseteu*: *Georgiu Crăciunescu*, protopresbiter în Belinți.
 36. „ *Lipova-Vinga*: *Iosif Suciu*, paroh în Lipova.
 37. „ *Timișoara-Banat-Comloș*: *Meletiu Dregheciu*, protopresbiter în Timișoara.

(din părțile consistoriului eparchial din Oradea-mare.)

38. cercul Oradea-mare-Peșteș: *Ieroteiu Beleş*, protosincol vicariu eppesc în Oradea-mare.
 39. „ *Tinca-Beliu*: *Petru Suciu*, ases. consist. în Oradea-mare.
 40. „ *Beinș-Vascon*: *Ignatiu Popp*, protodiacon secret. cons. în Arad.
- b) deputați mirenești:
 (din părțile consistoriului eparchial din Arad.)
 41. cercul Arad: *Ioan Popoviciu Deseanu*, avocat în Arad.
 42. „ *Radna*: *Ioan Beleş*, avocat în Arad.
 43. „ *Giula Iustin Popoviciu*, proto-notariu orășenesc în B. Giula.
 44. „ *Chișineu*: *Demetriu Bonciu* not. pub. reg. în Arad.
 45. „ *Vilagos (Șiria)*: *Adalbert Mihailoviciu*, avocat în Șiria.
 46. „ *Jenopolea*: *Georgiu Faier*, adv. în Boroșineu.
 47. „ *Buteni*: *Sigismund Popoviciu*, președinte la trib. reg. în Karczag.
 48. „ *Hălmagi*: *Teodor Popp*, adv. în Baia de Criș.
 49. „ *Birchiș*: *Dr. Eugeniu Mocsonyi*, propriet. mare în Capolnaș.
 50. „ *Chiseteu*: *Dr. Iosif Gall*, deputat dietal în Budapesta.
 51. „ *Lipova*: *Dr. Atanasiu Marienescu*, jude la tabla reg. în Budapesta.
 52. „ *Vinga*: *Vincentiu Babeș*, deputat dietal în Budapesta.
 53. „ *Timișoara*: *Paul Rotariu*, avocat în Timișoara.
 54. „ *Petru Oprîș*, secretariu la direcțiunea telegrafică în Timișoara.

(din părțile consistoriului eparchial din Oradea-mare.)

55. cercul Oradea-mare: *Nicolau Zigre*, avocat în Oradea-mare.
 56. „ *Peșteș*: *Ioan Papp*, notariu comit. în Oradea-mare.
 57. „ *Tinca*: *Dionisiu Poynar*, procuror la tribunalul reg. în Dobrișin.

58. cercul Băliu: *Ioan Bica sen.*, notariu comunal în Mareuș.

59. „ *Beinș*: *Teodor Fașie*, avocat Beinș.
 60. „ *Vascon*: *Paul Fașie*, jude reg. cerc. în Vascon.

III. Din eparchia Caransebeșului.

a) deputați din cler:

61. cercul Lugoș: *Filaret Musta*, protosincol în Caransebeș.
 62. „ *Făget*: *Atanasie Ioanoviciu*, protopresbiter în Făget.
 63. „ *Buzias*: *Alecsandru Ioanoviciu*, protopresbiter în Jebeliu.
 64. „ *Ghilad*: *Paul Miulescu*, protopresbiter în Ciacova.
 65. „ *Verșeț*: *Ioan Popoviciu*, protopresbiter în Mercina.
 66. „ *Oravița*: *Andrei Ghidiu*, protopresbiter în Oravița.
 67. „ *Caransebeș*: *Nicolau Andreeviciu*, protopresbiter în Caransebeș.
 68. „ *Mehadia*: *Mihail Popoviciu*, protopresbiter în Orșova.
 69. „ *Biserica-albă*: *Filip Adam*, asesor ref. cons. în Caransebeș.
 70. „ *Satul-nou*: *Aron Bartolomeiu*, adm. protopresbiteral în Dolova.

b) deputați mirenești:

71. cercul Brebul: *Iuliu Petric*, jude regesc cercual în Bocșa montană.
 72. „ *Lugoș*: *Dr. Alecsandru Mocsonyi*, proprietar mare în Capolnaș.
 73. „ *Făget*: *Atanasie Cimponeriu*, jude la tabla regească în Budapesta.
 74. „ *Buzias*: *Georgiu Ioanoviciu*, proprietar mare în Duleo.
 75. „ *Ghilad*: *Antoniu Mocsonyi*, proprietar mare în Verpelet.
 76. „ *Verșeț*: *Vladimir Spătariu*, adv. în Verșeț.
 77. „ *Iam*: *Vincentiu Babeș*, deputat dietal în Budapesta.
 78. „ *Sasca-montană*: *Georgiu Szerb*, deputat dietal în Budapesta.
 79. „ *Oravița-montană*: *Ioan E. Țeran*, librariu Oravița.
 80. „ *Bocșa-montană*: *Coriolan Bredicean*, avocat în Lugoș.
 81. „ *Caransebeș*: vacant
 82. „ *Ohababistra*: *Iosif Seracin*, vicecolonel c. r. pens. în Caransebeș.
 83. „ *Teregoava*: *Elia Curescu*, locotenent c. r. pens. Caransebeș.
 84. „ *Domașnea*: *Teodor Sêrb*, senator magist. Caransebeș.
 85. „ *Mehadia*: *Leontin Simonescu*, proprietar, în Lugoș.
 86. „ *Prigor*: *Stefan Velovan*, profesor diriginte în Caransebeș.

87. cercul Bozoviciu: *Constantin Rodulescu*, avocat în Lugoș.

88. „ *Biserica-albă*: *Simeon Moldovan*, subjude reg. cerc. în Verșeț.
 89. „ *Alibunar*: *Petru Tisu*, avocat în Panciova.
 90. „ *Satul-nou*: *Lazar Roșculeți*, notariu comunal în Satul nou.

Nota: Au intrat proteste în contra alegerilor de sub Nrii cur. 31, 75 și 84; ear alegeri duple sunt cele de sub Nrii cur. 52, 77, și 81

Estradat din Cancelaria metropolitană.

Sibiu, 20 Octobrie 1884.

prin *Petru Petroviciu*,
actuariu.

Varietăți.

* (Denumire). La institutul corecțional din Aiud după cum ni s'a spus, s'a denumit de preot și învețătoriu domnul Niclău Ivan, diacon, fost învețătoriu în Seliște.

* (Sensul unor neologisme la popor). Cine petrece printre oamenii noștri dela țeară are ocaziune a se convinge despre sensul ciudat al unor neologisme ce le folosește poporul. În părțile Albe-Iulia se află pendente multe procese basate pe titlul iobăgesc. Poporul dice de regulă: „De când s'a șters iobăgia, adecă dela 1848. Cei mai svătoși folosindu-se de cuvântul „libertate“ în sensul de mai sus dic: „Decând s'a șters libertatea“. — „Domnule“, 'mi dișe un sas din Berghin „decând a murit Era-riul ne umblă foarte rău“. X.

* (Document vechiu). Cetim în „Răsboiu“ Aflăm că eri ministru de instrucțiuni, a cumpărat de la un domn avocat Valerian, o veche carte găsită de d-sa în munții apuseni ai Ardealului, satu Lupșa, și care are ca titlu „Pracsa sau faptele Apostolilor“. De cine e, când a fost tipărită și unde nu se poate cunoaște, căci ii lipsește câte-va foi de la început, dar se bănuiește a fi tradusă de Coressi mai înainte de publicarea psaltirei și anume pe la începutul secolului 16

Această operă e de mare importanță pentru dovedirea faselor prin care a trecut limba noastră. Se dice, că expresiunile dintr'ênsa sunt foarte frumoase și cât se poate de românești. Caracterele cu care a fost tipărită cartea, sunt de lemn. Prețul cu care a fost cumpărată e de 1000 lei.

Mai nou.

Contele *Melchior Lónyay*, fostul ministru-președinte, fû atacat eri de apoplexie, în consiliul bisericii reformate, ținut în Budapesta în reședința episcopului reformat. Cu tot ajutorul medicilor aplicat la moment, a reposat aseară pe la 6 oare.

Loterie.

Sâmbătă în 1 Noemvre n. 1884.

Timișoara:	30	22	39	70	10
Viena:	46	28	90	21	17

Nr. 272. [920] 1—3
Prolungire de concurs.

Concursul pentru vacanta parochie Șilea magiară protopresbiteratul Têrnavei, inferioare, publicat în Nrii 86 și următorii ai „Telegrafului Român“, se prolungește cu 30 zile dela datul primei publicări.

Deag 28 Septembrie 1884.

În conțelegere cu comitetul parochial
Daniil de Tamaș,
adm. prot.Nr. 332. [918] 2—3
CONCURS.

Pentru întregirea parochiei de clasa a III-a venită vacantă din comuna Căcova se escrie pe basa ordinului Preaveneratului Consistoriu archidieceșan din 21 August 1884 Nr. 2680, ex 1883 concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele sunt:

1. Porțiune canonică 20 jugere pădure și 2 jugere arătură.
2. Dela 80 de familii câte două vedre de must și câte două zile de lucru de familie.
3. Venitele stolari îndatinat și regulate.

Toate acestea aduc la an aproape 400 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa supramenționata parochiă au să-și substearnă suplicele provădute amăsurat prescrișelor legii din vigoare subsemnatului oficiu protopresbiteral până la indicatul termin.

Sebeș în 1 Octombrie 1884.

Oficiu protopresbiteral gr. or. în conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Tipeiu,
protopresb.

Nr. 190. [916] 2—3

CONCURS.

De oare-ce în urma concursului publicat în „Telegraful Român“, a treia oară Nr. 20 a. c. la postul de capelan lângă neputinciosul paroh Iacob Tărchilă din Șeica mare, protopresbiteratul Mediașului, n'au concurat nici un individ cualificat, se escrie de nou concurs pentru acest post cu termin de 30 zile dela datul de față.

Emolumentele sunt:

1. Cuartir cu edificile necesarii asigurată din partea parochului.
2. Toate venitele stolare, unde va servi capelanul, computate cu 50 fl.

3. Stola ficsă, asigurată din partea parochului Iacob Tărchilă, de 150 fl. pe tot anul.

4. O soarte de lemne din pădurea comunală computată cu 16 fl.

Doritorii de a ocupa acest post au a-și așterne petițiunile lor instruite la subscrișul oficiu protopresbiteral.

Mediaș, 30 Septembrie 1884.

În conțelegere cu comitetul bisericesc

respectiv.
Dionisiu Chendi,
adm. ppresbiteral

Nr. 341 [915] 3—3

CONCURS.

Devenind vacantă parochia de clasa III Micănesci cu filia Almășel, protopresbiteratul Iliia, în urma ordinațiunei Preavenerabilului Consistoriu archidieceșan ddto Sibiu 21 August 1884 Nr. 2505 B., se escrie concurs cu termin de 30 zile dela prima aparițiune în „Tel. Rom.“

Emolumentele sunt:

Dela 130 case câte una măsură mare de cucuruz smicurat (sfărmit), folosirea cimiteriului și venitele stolari obicinuite, computate toate în bani dau un venit anual de 369 fl. 40 cr.

Doritorii de a competi la acest post au de a-și așterne petițiunile în-

struite în sensul statutului Organic și a Regulamentului pentru parochii din 1878 în terminul prefipt la acest oficiu.

Gurasada, 6 Octobrie, 1884.

Pentru comitetul parochial.

Alecsiu Olariu,
adm. protopresbiteral.

Nr. 268. [971] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de paroch în vacanta parochie de clasa a III. în Voivodeni-mari, ppresbiteratul Făgărașului, se escrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele sunt:

Dela 100 familii câte o ferdelă de oves de familie, precum și venitele stolari de preste an, staverite în ședința comitetului din 8 Septembrie a. c., cari toate aceste emolumente la olaltă dau suma de 370 fl. 45 cr.

Doritorii de a competi la aceasta parochie au a-și așterne suplicele lor în terminul mai sus arătat, instruite conform Statutului Organic și regulamentului din a. 1878.

Făgăraș 24 Septembrie 1884.

Oficiu protopresbiteral în conțelegere cu comitetul parochial.

Petru Popescu,
protopresbiter.